

ЙОХАН ВОЛФГАНГ ГЬОТЕ СРЕЩА И РАЗЛЪКА

Превод от немски: Асен Разцветников, —

chitanka.info

Сърцето бий, сърцето ми се мята —
на коня скоро! Литнах начаса.
Вън вечерта люлееше земята
и от горите слизаше нощта.
Дъбът, облякъл здрачните си брони,
стоеше като приказен юнак
пред своя лес, иззад чиито клони
със черни взори бдеше злия мрак.

През хълм от облаци луната плаха
надничаше, окъпана в мъгли,
с крила над мене вихрите трептяха,
пищяха страшно в моите уши.
В нощта — чудовища и самовили,
но смел юздите стисках аз в ръце,
о, колко огън бе във моите жили,
о, колко жар във моето сърце!

Ти срещаш ме, ти вдигаш взор и ето
струи над мен из него радостта,
за тебе само бие ми сърцето,
за тебе дишат моите уста.
Ликът ти тъне в пролетна безбрежност,
ликът ти, в розов блясък потопен,
усмихва се — о богове — със нежност,
желана, незаслужена от мен.

Но ей зори. При сетните милувки
сърцето ми потиснато мълчи.
О, колко сладост в твоите целувки,
о, колко мъка в твоите очи!
Аз тръгвам. Ти привеждаш взор загубен,
ти вдигаш взор и влага там трепти...
Какво блаженство е да бъдеш любен,
какво блаженство — сам да любиш ти!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.